

omdannet? Og dernæst, naar de Herrer sige, det er for at styrke Folketinget til den kommende Kamp mod Landstinget, er det saa egentlig den bedste Fremgangsmaade, er det den letteste Vej til at komme i Gang med Forhandlingen med Landstinget og til eventuelt at faa dette Forslag gennemført? Thi hvad er det, det ærede Medlem fra Esbjerg nu siger til Landstinget, til den privilegerede Valgret? Han siger: Højtærede Ven, jeg har en umaadelig Trang og Lyst til at tage Livet af dig, men jeg savner et Vaaben dertil, og dette Vaaben ligger i et Gemme, hvortil som bekendt du har den ene Nøgle. Giv mig derfor Nøglen, luk op, giv mig Vaabenet, saa skal det være mig en Vellyst at bore det i dit Bryst. Og saa forudsættes det, at Landstinget vil sige: Ja, selvfølgelig, det skal være mig en særlig Fornøjelse ved Fredsopløsning, og hvad dertil ellers hører, at udlevere eder det Vaaben. I ønske for bagefter at tage Livet af mig. Det forekommer mig at være en mærkelig Indledning til Forsøg paa at faa disse Forslag gennemførte. Hvis Hensigten var at skræmme Landstinget til at lade være at gennemføre disse, kunde man umulig udtrykke sig paa en smukkere og kraftigere Maade end i de af det ærede Medlem fra Esbjerg — unægtelig, for ikke at sige noget til hans Forklejnelse, efter et stort Forbillede — fremførte Argumenter. Men man regner altsaa med, at dette er den Maade, hvorpaa man kan blødgøre Landstinget, dette er ogsaa en Maade at komme ud over Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed.

Jeg vil her tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Regering. Jeg beklager, at det skal være mig, der skal rette det, jeg havde troet, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) under Finanslovbehandlingen havde meldt sig med Spørgsmaalet, thi i Fjor, da der sad en anden Regering, benyttede han den første mulige Lejlighed til at spørge Konseilspræsidenten om hans Stilling til de kongevalgte. Men da hverken det ærede Medlem for Horsens Landkreds eller det ærede Medlem fra Esbjerg har gjort det, vil jeg bede den højtærede Konseilspræsident, som snart er den eneste Politiker her i Landet, der ikke har udtalt sig om dette Spørgsmaal, om at give en autentisk Fremstilling af sit Standpunkt i denne Sag. Maa jeg have Lov til kortelig at minde om, at i Fjor lykkedes det at erhverve samstemmende Udtalelser fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som nu er den højtærede Konseilspræsidents Kollega i Mini-

steriet, og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) om deres Opfattelse af Spørgsmaalet, som var den, at de kongevalgte kunde opløses. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde: „Naar man spørger mig som Politiker, har jeg ikke, fror jeg, ladet nogen være i Tvivl om, hvad mit Standpunkt er i den Sag, nemlig at jeg mener, de overvejende Grunde tale for Opløselighed, og at jeg mener, at en Opløsning af Landstinget ikke vil kunne forgaa, uden at man opløser helt igennem, ogsaa de kongevalgte.“ Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde: „Min Opfattelse er den samme som den I. A. Hansenske. Jeg mener, at de kongevalgte kunde opløses og burde opløses for at give Forfatningen det Præg, som vi ønske, at den skulde have.“ Men, fortsætter han, det er et Stridsspørgsmaal, og derfor ønsker jeg, vi skulde faa Sagen afgjort paa en fredelig Maade. Nu vil jeg bede det ærede Medlem fra Assens, der er Konseilspræsident, om at sige, hvorvidt disse Opfattelser udtrykke ogsaa hans politiske Mening, og jeg vil bede ham om ikke at forskanse sig bag sin Konseilspræsident-Værdighed og sige, at det er et Spørgsmaal, der afgøres i Statsraadet, thi vel ved jeg, at det ærede Medlem fra Æbeltoft havde usigelig Ret i Fjor, da han sagde, at det, som Politikerne kunne gøre, det, som den daværende Konseilspræsident kunde gøre, kun var at indstille til Kongen et bestemt Standpunkt, og at Sagen ikke var afgjort, før Kongens Medvirkning og Udtalelse derom var falden. Men det er heller ikke dette intrikate Spørgsmaal, jeg beder om Afgørelse af, det, jeg ønsker, er kun, at den højtærede Konseilspræsident ganske simpelt udtaler sig, som det ærede Medlem fra Æbeltoft i Fjor, og som Politiker siger, hvad der er hans politiske Mening om dette Spørgsmaal.

Men jeg vender tilbage til en Under søgelse af, hvilke Grunde der er til, at man ikke vil medvirke til en samlet Drøftelse af Forfatningen, og jeg vil da bemærke, at een Hovedgrund er da nu lykkeligvis til Held for vort Folk fjernet, nemlig det radikale Ministerium. Som bekendt var det radikale Ministeriums Tilværelse en Hovedgrund til, at de Herrer ikke i Fjor kunde gaa med til den samlede Drøftelse. Dette forfærdelige Ministerium havde jo til Hensigt at koble Forsvarssagen og Grundlovs-spørgsmaalet sammen, og det kunde man ikke paa nogen Maade være med til. Og dette rædselsfulde Ministerium havde til Hensigt at føre Kamp med Landstinget om Sagen. Men nu er alt dette Gud. ske Lov